

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 21.11.2011

COM(2011) 763 окончателен

**ПАКЕТ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ ЗА ПРИВЕЖДАНЕ В
СЪОТВЕТСТВИЕ С НОВАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА РАМКА (НЗР) (Прилагане на
Пакета от законодателни актове за стоките)**

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

**Привеждане в съответствие на десет директиви за техническа хармонизация с
Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г.
относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти**

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2011) 1375 окончателен}

{SEC(2011) 1376 окончателен}

1. ПОЛИТИЧЕСКИ КОНТЕКСТ

Европа се нуждае от стратегия, която да ѝ помогне да излезне по-силна от икономическата криза и да превърне икономиката на ЕС в интелигентна, устойчива и приобщаваща икономика с високи равнища на трудова заетост, производителност и социално сближаване. В стратегията „Европа 2020“ е очертана визия за социална пазарна икономика в Европа през XXI в.

Въпреки че сам по себе си единният пазар не е една от седемте водещи политически инициативи, набелязани като основни за постигане на главните цели на стратегията „Европа 2020“, в съобщението относно тази стратегия се посочва, че инструментите на равнището на ЕС, по-конкретно единният пазар, финансовите лостове и средствата на външната политика, ще бъдат изцяло използвани за преодоляване на трудностите и за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“. Предложенията за действия, за да могат тези инструменти да допринесат в пълна степен за изпълнение на стратегията, са неразделна част от „Европа 2020“.

В съобщението се изтъква, че един по-силен и разширен единен пазар е от ключово значение за растежа и създаването на работни места. За да се даде нов импулс на развитието на единния пазар, в края на 2009 г. председателят Барозу покани проф. Марио Монти да изготви доклад, в който да се формулират препоръки и да се набележат решения. Проф. Монти представи доклада си през 2010 г., като отбеляза, че единният пазар е от значение за няколко други сфери на политиката на ЕС от голям интерес, но където е възможно да не се постигнат очакваните резултати, ако тези политики не се основават изцяло на силен единен пазар.

По-конкретно, във връзка със стоките, проф. Монти заяви, че, за да се запази динамичният и разширяващ се единен пазар на стоки, е необходимо той да се основава на пълното прилагане на одобрения през 2008 г. Пакет от законодателни актове за стоките, по-специално по отношение на принципа на взаимно признаване и надзора на пазара.

Настоящата инициатива е важна стъпка за прилагането на законодателната рамка, приета като част от Пакета от законодателни актове за стоките на 9 юли 2008 г. Целта на този пакет от 2008 г. беше насърчаване на свободното движение на безопасни стоки чрез по-голяма ефективност на законодателството на ЕС за безопасността на продуктите и чрез увеличаване на защитата на потребителите и осигуряване на равнопоставеност за икономическите оператори.

Днес, в условията на световна икономическа криза, това остава особено важно, тъй като ефективно функциониращият вътрешен пазар е от ключово значение за увеличаване на конкурентоспособността, растежа и трудовата заетост в Европейския съюз, които са основни политически приоритети на Европейската комисия, както е изтъкнато в предложението „Акт за единния пазар“¹.

¹ COM(2011) 206 окончателен, 13.4.2011 г.

2. ПАКЕТЪТ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ ЗА СТОКИТЕ И НЕГОВИЯТ ПРИНОС ЗА РАЗВИТИЕТО НА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

Свободното движение на стоки стои в основата на вътрешния пазар, както е залегнало в Договора, и е същинската движеща сила за развитието на Европейския съюз.

От 70-те години на XX в. насам в законодателството на ЕС се приеха разпоредби за широка гама от стоки, за да се осигури еднаква защита, наред с другото, на потребителите, работниците на работното място, околната среда и енергийните ресурси, с което да се гарантира свободното движение в целия Съюз.

Приемането на законодателната техника по Новия подход през 1985 г., с която се ограничават законодателните изисквания само до онези, които са съществени, а подробните технически въпроси се разглеждат в хармонизирани европейски стандарти, допринесе за ускоряване на процеса на хармонизация, давайки възможност на цели промишлени сектори да се възползват от свободното движение.

Законодателството за техническа хармонизация доведе до положителни резултати. Вътрешният пазар на стоки е реалност и осигурява висока степен на безопасност на стоките, като едновременно с това улеснява тяхното свободно движение в рамките на Европейския съюз.

Въпреки това при прилагането и изпълнението на това законодателство се установиха редица слабости, които се отразяват отрицателно на ефективността му, като доказателството за това е наличието на пазара на несъответстващи на изискванията и потенциално опасни стоки. Това оказва негативно влияние върху доверието в цялата система и поражда неравнопоставеност за икономическите оператори. Този факт се дължи отчасти както на незадоволителната работа на някои нотифицирани органи, така и на несъгласуваността в законодателството, която необосновано затруднява прилагането му от страна на производителите и органите.

Възможно е несъответствието с изискванията да има отрицателни последици за ползвателите на стоките. Също така то намалява конкурентоспособността на съблюдаващите правилата предприятия, тъй като техните конкуренти, които не спазват тези правила, получават нелоялно предимство (например чрез заобикаляне на скъпоструващите процедури за оценяване на съответствието).

Основна трудност за националните органи за надзор на пазара представлява това, че много често не могат да се проследят несъответстващите на изискванията стоки и доставящите ги оператори, особено когато стоките са с произход от трети държави. Нещо повече, надзорът на пазара не винаги се извършва в държавите-членки толкова последователно или стриктно, колкото би трябвало да бъде, което позволява движението на потенциално опасни стоки. Тъй като надзорът на пазара се извършва основно на национално равнище, е належащо да се осигури по-добро наблюдение, координация и обмен на информация на равнището на ЕС, за да се гарантира уеднаквено ниво на безопасност в целия ЕС.

Законодателните изисквания към стоките, които трябва да спазват икономическите оператори, все повече се усложняват. Съвременните стоки стават по-сложни в технологично отношение и в сравнение с миналото представляват по-широк диапазон от рискове както за здравето и безопасността на хората, така и за околната среда. Това

означава, че сега производителите и другите икономически оператори се изправят пред значителен и нарастващ брой отделни законодателни актове, които се прилагат едновременно за един и същ продукт. Освен това постепенно се създаваше несъгласуваност в законодателството за продуктите — използват се различни термини за дефиниране на понятия, които всъщност са общи за цялото законодателство за хармонизация (например процедурите за оценяване на съответствието и предпазните клаузи) — проблем, който е по-сериозен, отколкото изглежда на пръв поглед.

Дори незначителните различия могат да затруднят икономическите оператори при разбирането на начините за осигуряване на съответствие със законодателните изисквания на ЕС. Това може да накара почтените икономически оператори да инвестират значително в области, в които това не се налага в действителност, като считат, че по този начин ще осигурят съответствието на продуктите си. В същото време несъгласуваността и неяснотите в законодателството предоставят на непочтените оператори възможности за заобикаляне на контрола, осъществяван от органите на публичната власт. Често националните органи не знаят какви проверки трябва да извършат или по какъв начин да ги провеждат. В резултат на това държавите-членки (или дори региони в тези държави) възприемат различни подходи, вследствие на което надзорът на пазара не се извършва с еднаква честота, критерии и стриктност в целия ЕС, като това от своя страна поражда неравнопоставеност за икономическите оператори, както производители, така и вносители.

Поради тези съображения през 2003 г. Комисията представи съобщение до Парламента и Съвета относно прилагането на Новия подход, приет през 1985 г.². Според съдържащите се в него заключения е необходимо да се пристъпи към преглед на законодателната техника по Новия подход и тя да бъде допълнена със законодателни изисквания към акредитацията на органите за оценяване на съответствието и с обща политика за надзор на пазара на стоки.

3. НОВАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА РАМКА И ПРИЛАГАНЕТО ѝ

Във връзка с този преглед Комисията представи набор от мерки, които са известни като Пакет от законодателни актове за стоките. Текстовете от Новата законодателна рамка (наричана по-нататък „НЗР“) — Регламент (ЕО) № 765/2008 и Решение № 768/2008/ЕО, бяха приети като част от пакета (който включваше и съобщение за регистрацията на леките автомобили и предложение за регламент за взаимното признаване). Тези текстове надхвърлят един обикновен преглед на Новия подход и в действителност с тях се създава нова законодателна среда за съответната хармонизирана сфера.

Двата текста от НЗР представляват важен политически успех с оглед на функционирането на вътрешния пазар на стоки, тъй като те не само установят всеобхватен и съгласуван подход към техническата хармонизация във връзка с безопасността на продуктите, но и осигуряват условията за реален и ефективен надзор на пазара по отношение на всички стоки, пуснати на пазара, независимо дали са с произход от ЕС или трети държави.

² Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета: „Насърчаване на прилагането на директивите на новия подход“, COM(2003) 240 окончателен, 7.5.2003 г.

Целта на текстовете от НЗР е увеличаване на ефективността на законодателството, свързано със защитата на здравето и безопасността (и другите обществени интереси), посредством:

- добавяне на аспектите, които липсват в политиката на ЕС, като например акредитация и надзор на пазара, включително контрол на стоките от трети държави;
- отстраняване на сегашните слабости, като се вземе предвид опитът, придобит в продължение на двайсетте години на прилагане на Новия подход едновременно със законодателни актове, които не са изработени по този подход;
- осигуряване на съгласуваност в законодателството, което сега обхваща нарастващ брой сектори.

Двата текста от НЗР допринасят по различен начин, за да се отговори на тези нужди, и увеличават качеството на законодателството: (съществени) изисквания за безопасност и опазване на здравето и за защита на другите обществени интереси, изисквания към качеството за производителите и органите за оценяване на съответствието, система за акредитация, която да осигурява качеството на дейностите на органите за оценяване на съответствието, прозрачни процедури за оценяване на съответствието, стриктен надзор на пазара и контрол на стоките от трети държави. При слабо или липсващо звено в тази верига е възможно небезопасни стоки да стигнат до пазара и крайните ползватели (частни лица или професионални ползватели). Текстовете от НЗР са допълващи се законодателни актове, с много тясна връзка помежду си и касаят в много голяма степен секторното законодателство, което подпомагат и допълват.

С Регламента се въвеждат принципи, правила, права и задължения. Неговите разпоредби са пряко приложими от 1 януари 2010 г. и се прилагат от националните органи, като Комисията допринася за осигуряването на координиран подход.

Решението съдържа модел на разпоредби въз основа на тези от много действащи актове от законодателството на Съюза за хармонизация, но само по себе си то не поражда правни последици. Като *sui generis* решение то представлява ангажимент от страна на законодателя на ЕС да прилага неговото съдържание възможно най-последователно към цялото законодателство във връзка с продуктите (минали, действащи и бъдещи законодателни актове), като по този начин се улеснява прилагането му от всички съответни субекти.

Цялостният ефект от Регламента зависи до известна степен от процеса на включване на разпоредбите на Решението в секторното законодателство.

Текстовете от НЗР се прилагат във връзка със законодателството на Съюза за хармонизация по следния начин:

- чрез секторното законодателство се установяват нива на защита на здравето, безопасността и другите обществени интереси, налагат се изисквания, приложими към икономическите оператори и националните органи, избират се подходящите процедури за оценяване на съответствието и се включват предпазни механизми;

- с Регламент (ЕО) № 765/2008 се определят правила за акредитацията на органите за оценяване на съответствието, които предоставят услуги по оценяване на съответствието съгласно секторното законодателство, и се налагат задължения на органите за надзор на пазара, свързани както с изпълнението на задълженията, установени в секторното законодателство, така и с контрола на стоките от трети държави.

Чрез привеждането в съответствие всички разпоредби на Решение № 768/2008/ЕО във връзка с определенията, задълженията на икономическите оператори, изискванията за проследимост, консолидираните критерии и процедурите за нотифициране на органите за оценяване на съответствието и консолидираните процедури за оценяване на съответствието се включват в секторното законодателство, като така се постига цялостен ефект от разпоредбите за надзора на пазара, установени в Регламент (ЕО) № 765/2008.

4. ПРОЦЕСЪТ НА ПРИВЕЖДАНЕ В СЪОТВЕТСТВИЕ И НАСТОЯЩИЯТ ПАКЕТ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ

За бъдещите законодателни актове Комисията неотменно ще разглежда дали е възможно да се включат разпоредбите на Решението в секторното законодателство и ще пристъпва към подобно привеждане в съответствие възможно най-често и в най-голяма степен. Ако Комисията реши да не се пристъпва към привеждане в съответствие, трябва да бъде подробно разяснена нецелесъобразността на разпоредбите на Решението за конкретния случай. Този процес ще се провежда и при изменения на секторното законодателство.

След приемането на Решението се пристъпи към преглед на няколко законодателни акта. Директивата относно безопасността на детските играчки беше заменена с Директива 2009/48/ЕО от 18 юни 2009 г.³, която е първата директива, напълно приведена в съответствие с Решение № 768/2008/ЕО. За други законодателни актове този процес се извършва понастоящем.

Въпросът е какво да се направи, когато не се предвижда преглед/преразглеждане на законодателството в близко бъдеще. Не буди съмнение, че колкото е по-съгласувано законодателството за продуктите, толкова е по-лесно да се разбира и следователно — да се съблюдава и прилага. Със сигурност хоризонталните общосекторни хармонизирани решения допринасят за по-добра съгласуваност, например при процедурите за оценяване на съответствието, правилата за нотифицираните органи и др.

Ето защо, за да се въведат бързо разпоредбите за надзора на пазара в съответните сектори, е налице реална нужда да се пристъпи към преглед на няколко директиви, които нямаше да се преразглеждат в близко бъдеще.

По тази причина се предлага да се приведат в съответствие с Решението няколко директиви, които нямаше да се преразглеждат, но по отношение на които разпоредбите

³ ОВ L 170, 30.6.2009 г., стр. 1.

за надзора на пазара и други междусекторни въпроси биха били от полза, като обаче при това привеждане в съответствие няма да се разглеждат чисто секторни аспекти.

Поради това целта на този пакет от законодателни актове е да се изменят определени директиви единствено с цел включване на хоризонталните разпоредби на Решението чрез еднократен и опростен процес, без да се пристъпва към преглед на секторни въпроси, като така се реализират непосредствените ползи от НЗР във възможно най-голям брой сектори.

За да се увеличи максимално правната яснота, Комисията избра преработването като законодателна техника. Този подход, както и Междуинституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията следва да допринесат, в рамките на процедурата за съвместно вземане на решение, да се постави акцентът при обсъждането върху хоризонталното привеждане в съответствие на текстовете с Решение № 768/2008/ЕО и да се избегне възобновяване на обсъждането на специфични за отделни сектори аспекти.

Също така директивите следва да се приведат в съответствие с терминологията и разпоредбите на Договора от Лисабон. По-специално трябва да се въведат новите разпоредби относно комитологията, тъй като с няколко от засегнатите директиви се създават комитети.

5. ИЗБОР НА ДИРЕКТИВИТЕ

След приемането на НЗР през юли 2008 г. службите на Комисията внимателно разгледаха законодателството за продуктите, за да набележат законодателните актове, които трябва да бъдат преразгледани през следващите 3—5 години (т.е. до 2013 г.) поради секторни съображения (например разясняване или разширяване на приложното им поле, актуализиране на изискванията за безопасност и др.). Повечето действащи законодателни актове изискваха актуализиране поради секторни съображения и в работната програма на Комисията е включено преразглеждането на тези отделни законодателни актове. Привеждането в съответствие ще се състои в контекста на това преразглеждане.

Също така Комисията набеляза законодателните актове, които до голяма степен имат еднаква структура и подход като тези на разпоредбите на Решение № 768/2008/ЕО, за да ги включи в пакет от законодателни актове, които трябва единствено да се приведат в съответствие с Решението. Това автоматично ограничи избора на директивите до онези, които са приети в рамките на техниката по Новия подход, тъй като други законодателни актове (по-специално директиви по стария или традиционния подход) биха наложили значително по-голямо адаптиране, което надхвърля едно обикновено привеждане в съответствие.

Предвид на тези съображения Комисията набеляза следните десет директиви, създадени по Новия подход, за включване в този пакет от законодателни актове за привеждане в съответствие:

- **Директива за взривните вещества с гражданско предназначение:** Директива 93/15/ЕИО за хармонизиране на разпоредбите, свързани с пускането на пазара и надзора на взривни вещества с гражданско предназначение;

- **Директива за оборудването, предназначено за използване в експлозивна атмосфера (Директива за АТЕХ):** Директива 94/9/ЕО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно оборудването и защитните системи, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера;
- **Директива за асансьорите:** Директива 95/16/ЕО за сближаване законодателствата на държавите-членки относно асансьорите;
- **Директива за съоръженията под налягане:** Директива 97/23/ЕО относно сближаване на законодателствата на държавите-членки във връзка със съоръженията под налягане;
- **Директива за измервателните уреди:** Директива 2004/22/ЕО относно измервателните уреди;
- **Директива за електромагнитната съвместимост (Директива за ЕМС):** Директива 2004/108/ЕО относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно електромагнитната съвместимост;
- **Директива за ниското напрежение (LVD):** Директива 2006/95/ЕО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно електрически съоръжения, предназначени за използване при някои ограничения на напрежението;
- **Директива за пиротехническите изделия:** Директива 2007/23/ЕО относно пускането на пазара на пиротехнически изделия;
- **Директива за везните с неавтоматично действие:** Директива 2009/23/ЕО относно везните с неавтоматично действие;
- **Директива за обикновените съдове под налягане:** Директива 2009/105/ЕО относно обикновените съдове под налягане.

Основната обща характеристика на тези директиви е сходната структура: определения, съществени изисквания за безопасност и опазване на здравето, позоваване на хармонизирани европейски стандарти, изисквания към производителите, изисквания за проследимост и изисквания за оценяване на съответствието (във всичките директиви са предвидени процедури за оценяване на съответствието, като по осем от тях се предвижда участието на нотифицирани органи) и предпазни механизми.

Някои от директивите са с междусекторно значение (по-специално тези за ниското напрежение, ЕМС, измервателните уреди, оборудването, предназначено за използване в експлозивна атмосфера, и съоръженията под налягане), като по този начин се увеличават очакваните ползи от привеждането в съответствие за икономическите оператори и националните органи, отговарящи за надзора на тези пазари.

Засегнатите сектори са много важни промишлени отрасли, които са изправени пред силна международна конкуренция, и поради това опростяването и гарантирането на равнопоставеност на пазара на ЕС ще доведат до положителни последици за тях.

Основните данни за някои от тези сектори могат да се обобщят, както следва:

Директивите за ниското напрежение и EMC като цяло обхващат всички домакински и професионални електрически уреди, като стойността на произведените продукти в обхвата на първата директива възлиза на около 235,59 млрд. EUR, а на тези в обхвата на втората — на 200,12 млрд. EUR. Търговското салдо е отрицателно (за LVD: вносът е в размер на 103,93 млрд. EUR, а износът — на 83,09 млрд. EUR. Вътрешното потребление се изчислява на 256,42 млрд. EUR. За Директивата за EMC: вносът е в размер на 100,78 млрд. EUR, а износът — на 76,07 млрд. EUR. Вътрешното потребление се изчислява на 224,83 млрд. EUR).

Директивата за ATEX обхваща всички продукти, които могат да се използват в експлозивна атмосфера, независимо дали са електрически, механични или под налягане (в мини, нефтохимически заводи, мелници, бензиностанции и др.). Стойността на произведените продукти възлиза на около 2,2 млрд. EUR, а търговското салдо е положително: внос в размер на 400 млн. EUR, докато вътрешното потребление се изчислява на 1,9 млрд. EUR, т.е. 86 % е вътрешно производство.

Секторът на измервателните уреди (включително везните с неавтоматично действие) включва всички измервателни уреди за вода, газ, електричество, бензин и всички други течности, както и всички везни в търговията на дребно, като стойността на произведените продукти в този сектор възлиза на около 5,75 млрд. EUR. Повечето уреди се произвеждат в ЕС, като вносът представлява по-малко от една четвърт от производството на ЕС.

Секторът на пиротехническите изделия, който обхваща не само фойерверките, но и технологията за въздушните възглавници на автомобилите, произвежда продукти на стойност от 4,2 млрд. EUR (2,8 млрд. EUR за въздушните възглавници). Фактът, че 95 % от фойерверките се произвеждат извън ЕС, показва необходимостта от стриктни изисквания за проследимост.

Съоръженията под налягане (включително обикновените съдове под налягане) могат да се включат в няколко различни сектора, тъй като най-вече се използват като компоненти в по-големи крайни продукти. Обхватът на стоките, включващи съоръжения под налягане, се простира от потребителски стоки (например тенджери под налягане, климатични системи за дома, пожарогасители и др.) до промишлени стоки (например съдове и тръбопроводи под налягане в химически заводи, различни видове машини и др.).

Това ясно демонстрира значението на засегнатите сектори и показва, че увеличаването на законодателната съгласуваност и създаването на условия за ефективен надзор на пазара, по-специално по отношение на стоките с произход от трети държави, ще имат много положителни последици.

6. СЪДЪРЖАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

Съдържанието на предложенията, обхванати от тази инициатива, са тясно ограничени до привеждане в съответствие с Решение № 768/2008/ЕО и с новата терминология на Договора от Лисабон (включително новите разпоредби относно комитологията). По-конкретно с тези предложения ще се приведат в съответствие определенията, изискванията за проследимост, задълженията на икономическите оператори,

критериите и процедурите за избор на органите за оценяване на съответствието (нотифицирани органи) и изискванията към оценяването на съответствието.

Разпоредбите на Решението бяха запазени във възможно най-голяма степен, но при определени обстоятелства бяха адаптирани с оглед на точното и ясно включване в директивите. Ето защо терминологията може да се различава в отделните директиви, но смисълът и правните задължения са еднакви.

Същността на привеждането в съответствие на десетте директиви може се обобщи, както следва:

(1) мерки за решаване на проблема с несъответствието с изискванията:

- *задължение на вносителите и дистрибуторите* да проверяват дали стоките, които са с нанесена маркировка „СЕ“, са придружени от необходимите документи и от информацията във връзка с проследимостта. Наложени са допълнителни задължения на вносителите,
- *задължение на производителите* да предоставят инструкции и информация за безопасност на език, лесно разбираем за потребителите и крайните ползватели, и да провеждат изпитвания на образци и наблюдение на продуктите,
- *изисквания за проследимост* по цялата дистрибуторска верига: производителите и вносителите трябва да посочват своето име и адрес върху продуктите; всеки икономически оператор трябва да може да информира органите за лицето, от което е бил закупен даден продукт, и за лицето, на което е бил доставен съответният продукт,
- *реорганизация на процедурата по предпазна клауза (надзор на пазара)*, за да се внесе яснота как съответните правоприлагащи органи биват информирани за опасните стоки и за да се гарантира, че във всички държави-членки се предприемат еднакви действия във връзка със съответния продукт;

(2) мерки за осигуряване на качеството на дейностите, които осъществяват нотифицираните органи:

- *увеличаване на изискванията към нотифицирането* по отношение на нотифицираните органи (включително подизпълнителите и поделенията), като безпристрастност и компетентност при осъществяване на тяхната дейност и прилагане на насоките, разработени от координационни групи,
- *преразгледан процес на нотифициране*: държавите-членки, които нотифицират орган, трябва да включват информация за оценката на компетентността на този орган. Другите държави-членки могат да повдигат възражения срещу нотификацията в рамките на определен период,

- *изисквания към нотифициращите органи* (т.е. националните органи, отговарящи за оценката, нотифицирането и наблюдението на нотифицираните органи), като обективност и безпристрастност при осъществяване на тяхната дейност,
- *задължение за предоставяне на информация*: нотифицираните органи трябва да информират нотифициращите органи за отказите, ограниченията, спирането на действието или отнемането на сертификати;

(3) мерки за по-голяма съгласуваност между директивите:

- привеждане в съответствие на обикновено използваните *определения и термини*,
- привеждане в съответствие на текста на *процедурите за оценяване на съответствието*.

Трябва да се подчертае, че въпросите, които са свързани с прилагането на политиката на ЕС в областта на стандартизацията и които биха могли да имат отражение върху прилагането на горепосочените директиви, са разгледани в отделна инициатива (Пакетът от законодателни актове за стандартизацията).

7. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Комисията отдава голямо значение на тези предложения, които допринасят значително за политическата цел за добре функциониращ вътрешен пазар за потребителите, специалистите и икономическите оператори като цяло. Приведените в съответствие директиви ще помогнат да се увеличи конкурентоспособността на европейските предприятия, като ще гарантират равнопоставеност за всички субекти и ще защитят интересите на всички спазващи правилата оператори по отношение на операторите, които заобикалят правилата.

Също така тази инициатива е до много голяма степен в съответствие с целта на Комисията за по-добро регулиране и опростяване, тъй като тя води до съгласуваност и законодателно уеднаквяване в многобройни и различни промишлени сектори, като законодателството на ЕС става по-лесно за разбиране, прилагане, съблюдаване и изпълнение.

Комисията избра законодателните актове за този пакет въз основа на това, че единствените изменения, които са внесени в тях, се отнасят до привеждане в съответствие с разпоредбите на НЗР. Не се правят промени в техническите аспекти по същество на съответното секторно законодателство⁴. Ето защо Комисията призовава

⁴ Изключението в това отношение е Директивата за пиротехническите изделия. Комисията предлага малка промяна в точка 4 на приложение I, за да се избегне ситуация, при която след 4 юли 2013 г. въздушните възглавници и някои други пиротехнически изделия биха попаднали под забрана, без да е имало такава цел. Тази промяна е сравнително незначителна от гледна точка на измененията, внесени в действащата директива. Ето защо се счита за по-целесъобразно и по-ефективно да се включи директивата в този пакет от законодателни актове, отколкото да се извърши отделно преразглеждане.

Европейския парламент и Съвета да разгледат пакета от законодателни актове като съвкупност от документи, за да се осигури цялостната съгласуваност, изрично заложена в техниката по преработване, и за да се избегне преминаването на обсъждането в дискусии по отделни секторни въпроси.